



<http://www.arianafghanistan.com>



۲۰۱۸/۰۹/۱۰

صلاح الدين سعیدی

انسان، ارزبنتونه او یو شمېر حقایق!

انسان پېنځه حواسه لري چې پرې دېر مغرور دی او گمان کوي چې زه به نور په چالاکی او چوتاری دوکه کرای شم. انسان شرم او حیاء لري او شته چې دا صفت نه لري. وایي دا کس بي وجدانه او بي شرفه دی.

زه وایم، ټول انسانان وجدان او شرف لري خو دا ملکه او شرف چاکي قوي او چاکي ضعیفه کرای شي. ددې قوت او قوي کول زمونږ خپل لاس کې دی. یا یې په ممارست او غم خوری روزمره په خپلو کړو او وړو کې ممارست کوو، جلاء او پالایش ورکوو، قوي او بُراق کوو او یا یې روزمره پر خپلو اقوالو، اعمالو او کردارو، چالاکیو، دوکو او فریب، او په پوره سپین سترگي خان هوبنیار، در جان بزن او په بنکاره د خلکو په سترگو د کالیو سره ننوتل او گمان کول چې نور کم عقل دي، عملاً خان تتوو، تاریکوو او خان سپکوو.

په یاد ولرو چې د نن دېر خلک او انسانان که څو قرنه مخکې تولد شوي وای د هغه بصیرت او پوهي له کبله چې الله تعالی دوی ته ورکړي نو ټول به ولیان گنل کېدل. هو یو بصر دی یعنی سترگه او بل بصیرت دی چې په بصیرت د آشیانو لیدل او پېژندل دداخلې پوهي او باطني فهم له کبله چې الله تعالی بشر ته ارزاني کوي، پېژندلای شي او پېژني.

تصور یې وکړی چې بعضي مشهور او پیشرفته افسانوي د کراتي او تیکواندو اتلانو به د جنگ په موخه سترگي پټولي او د سترگو وظیفه یې غوړونو اداء کوله.

دا بحث اوږد خو رځی چې خپله سر گریوان کې کښته کړو او خپل ماحول کې انسانانو ته په ټیټه و نه گورو او داسې تصور ونکړو چې والله په چالاکی او چوتاری به کوم شوم هدف تر لاسه کړم. لږه موده به ممکن څه تر لاسه شي خو دوام به ونه کړي چې حق به حقدار ته رسي.

دلته داسې کسان شته چې د خبرې شپږ مخه لولي او کم هم نه دي. یو چې د جملې اول وایي هغه بل یې په آخر پوه دی. خپل ځای او مقام پېژنو او د نورو له انسانیته سوء استفاده ونکړو. خلک په هره خبر پوهیږي خو د حیاء به څه نه وایي.

په چالاکیو خان سپکول نه دي په کار! نه چلیږي. نن وچلیږي سبا نه چلیږي او دا سبا دادی د نر پښتون، باتور پښتون، منظور پښتون په درایت او سپیڅلتیا او زعامت. راسپدلای.

ای اس ای دي هم په دي پوه شي چې اوس خلک پوه دي. پاکستاني ریاست، پنجابي ریاست یعنی د ترور او دهشت ریاست.

په اوسني پاکستان کي مظلوم او با عزته انسانان، هغو چي د افغانانو سره خپله ډوډۍ او مړۍ نيمه کړه، با عزته او با شرفه انسانان ډېر دی او کله چي مونږ په احساساتو کي پاکستان وايو نو منظور مو د پنجاب رياست او استابلشمنت دی چي هريخوا ظلم کوي او کړای.

زمونږ لا نظر بل وه او دی او هغه داچي: له آمو نه تر آباسينه او مارگلي يو افغان، يوه وينه، يو جومات، يوه مقبره او هديره، يو تاريخ، يوه ژبه او يو عزت دی.

که ای اس ای او اجنتان، گلخانان او شرميدلي نوکران يي هرڅه وکړي دا تاريخ او دا عزت نه شي بېلولای او اوبه په ډانگ نه بېليري. اوبه خو بيا له سره په گلخانانو او پلورل شوو مشرانو نه بېليري.

آخر کي دا ويل غواړم چي لږ او بر يو افغان دا مانا نه ده چي زه پېښاور په شاء او اوږو کوم او کابل ته راوړم او پري به د پنجاب پر خای دلته خپله باداري کوم. نه داسي نه ده. هر سيمه او هر منطقه، خپل يي خلک او خپل يي واکداري او خپل يي وسايل.

هو زه چي نن د ميليونو متر مکعب اوبه چي يواځي ۵ فيصده د پښتنو سيمو ته ځي او نور يي پنجاب ته، دا بندول غواړم او ان شاء الله بندي به شي خو هغه د خپل رور سره، پښتنو سره شريکول غواړم، د خپل رور په خدمت کي ورکول غواړم چي تور او پنجاب ته يي نور وړيا نه ورکوم.

دادي حقايق چي ځان پري پوهول په کار دي او نورو ته د گلخان په شمول رسول په کار دي او دا کار کوو.

ان شاء الله تعالی.

